

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 29 KWIETNIA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Peterzburg dnia 18go Kwietnia v. s.

Z powodu radośney wiadomości o zajęciu przez woyska Sprzymierzone miasta *Paryża*, w przeszłą środę dnia 15go w Kościele Katedralnym Kazańskim odprawiono się nabożeństwo z przykłonieniem w przytomności Najjaśniejszey Cesarzowej Jey Mości Maryi Teodorówny i Jey Cesarzowskiej Wysokości Wielkiej Xiężniczki Anny Pawłowny, tudzież Ministrów zagranicznych, i niezmiernego mnóstwa osób płci oboięy. Przed zaczęciem nabożeństwa zarządzający Ministerium wojennym Jenerał Leytnant Xiąże *Gorcza-ków* czytał następujące doniesienie.

JEGO CESARSKA MOSC donosi Nayukochańszey Matce Swoiey Cesarzowej Maryi Teodorównie przez przysłanego tu w dniu 13. gońcem Jenerała Adjutanta Goleniszczewa *Kutuzowa*, pod dniem 19. Marca z *Paryża*:

„ Miejsce, z którego to doniesienie wyprawione, służy za dowód tych niezliczonych dobrodzieństw, iakie na Nas zlewa Opatrzność. Czyliż jest podobna uczuć dostatecznie Ich wielkość i przyzwóicie za nie dziękować? Po dniu 14tym Marca Armia nasza postępowała ku *Trefoux*, 15go do *Coulomiers*, 16go do *Quincy*, 17go przeszedłszy *Marne* pod *Meaux* i *Trilport* szła ku *Bondy*, nie mając z nieprzyjacielem tylko małe przedniey straży utarczki. Dnia 18go atakowała nieprzyjaciela w pozycyi iego przed *Paryżem*. Marszałkowie *Morthier* i *Marmont* wzmocnieni licznymi odwodami starey gwardyi, i innemi woyskami, iakie tylko zebrać można było w okolicach *Paryża*, bronili tey pozycyi, nader mocney, z powodu wzgórków *Belleville*, *Monmartre*, i licznych polowych szan-ców; a osobliwie, z powodu wielu murowanych budowli i ogrodowych murów, bardzo zdatnych do obrony. Wszystko to okryte było liczną artylleryą wziętą z Arsenatów Paryskich, oprócz tey, która się przy korpusach znajdowała. Bitwa była nader gorąca. Lecz dzięki Wszechmocnemu Bogu utwierdzającemu naszą nadzieję w iego Opatrzności! — Wszystko uległo męstwu woysk naszych, i wszystkie miejsca warowne iedne po drugich szturmem zdobyte. — W wieczor, w tym samym czasie, kiedyśmy już mieli wchodzić w mury miasta, nieprzyjaciel przysłał Parlamentarzystów, oświadczając, że teyże nocy *Paryż* opuści. Zezwalając na to, przepisaliśmy w warunkach przez nas podanych, ażeby były Nam oddane arsenały i wszelka własność Rządowi należąca. Zapobiegło się przez to dalszemu krwi rozlaniu, i nie porządkowi, iakiby mógł wyrzknąć. Dnia wczorayszego na polu bitwy zdobyliśmy na nieprzyjacielu 2 chorągwie, 71 dział, i kilka tysięcy jeńców, między którymi dway Jenerałowice brygady. Co się znajduje w arsenalach ieszcze nie wiadomo. Nasze awangardy poszły w pogoń za korpusami nieprzyjacielskimi, które wyszły z *Paryża*, i które po poniesionej stracie nie wynoszą iak około 15,000 ludzi. Dnia 19go Marca JEGO CESARSKA MOSC i N. Król Pruski na czele Gwardyi odprawili wjazd do *Paryża*. Czas był prześliczny. Zgromadzenie ludu niezliczone. Ale powitanie Monarchów przez mieszkańców *Paryża* przechodzi wszelkie wyrazy. Znajdywali się

oni iakby nie w pośród nieprzyjaciół, i przyięci iako Zbawcy. Otaczał ich Lud okazujący najwyższe uniesienie radości, i wyciągając ku Nim ręce, wołał: „ Niech żyją wybawiciele Nasi, „? — *Jeden Bóg wszystkim włada: On też ukończy tę wielką sprawę.*

„ Feldmarszałek *Barclay de Tolli*, Jenerałowice *Miloradowicz*, *Langeron*, *Raiewski*, Xiąże *Eugeniusz Wirtemberski*; Kommendanci dywizyi, Xiąże *Gorcza-ków*, *Jermolów*, Xiąże *Jaszwił*, *Rudzewicz*, *Emanuel* i *Dybiez*, szczególnie się popisywali w tém dniu pamiętnym. Jeden tylko Jenerał brygady *Rott* ranę odniósł; w ogólności raniono i ubito różney rangi od 4 do 5,000 ludzi.

Po przeczytaniu tego i po skończeniu nabożeństwa, grom dział i odgłos dzwonów towarzyszył pieśniom hymnu dziękczynienia. Serca przytomnych w świątyni, i niezliczonego ludu, który otaczał iey mury, wznosiły gorące modły ku Temu, którego Opatrzności podobało się oręż Rossyi i wielkiego iey Władzcy zrobić narzędziem dopełnienia swoich wyroków względem Panów i Państw Europy. Przy wyśściu Najjaśniejszey Cesarzowej i Jey Cesarzowskiej Wysokości, Lud pełny radośnego uniesienia wyrażał ie wielokrotnemi okrzykami *Ura!* Po zakończonem nabożeństwie, Najswiętszy Rządzący Synod, Ministrowie, Członkowie Rady Państwa i Senatorowie, prosto z Kościoła ndali się do Senatu, aby uczynić postanowienie, względem zanie-sienia JEGO CESARSKIEY MOSCI od całego Ros-syjskiego Narodu, oświadczenia nayspoddaniejszey wdzięczności za tak znakomitą pomyślność oręża Ros-syi i Jey Sprzymierzeńców, zbliżającą pożądany dla Państwa Rossyjskiego i dla całej Europy pokój; pomyślność, która jest iedynym skutkiem niezmordowanych trudów i mądrych rozrządzeń wspaniałego naszego Monarchy.

Przez cały ten dzień trwał odgłos dzwonów, a w wieczor Stolica przepysznym sposobem illuminowana była. (z *Pocz. Północ.*)

Rządzącemu Senatowi, P. Jenerał Infanteryi głównodowodzący w St. Peterzburgu doniósł, że byłemu w służbie Francuskiej Karolowi Przeddzieckiemu Marszałkowi Powiatu Zawileyskiego, uwolnionemu na mieszkanie w Rossyi, JEGO CESARSKA MOSC Naysmiłościwiey raczył dać przebaczenie i zwrócić mu iego majątek. (z *Gaz. Senackiey*)

Rządzący Senat w powszechném zebraniu St. Peterzburskich Departamentów, wysłuchali: nayprzód: wypisu z dzienników Rady Państwa 15go i 21go Stycznia terażniejszego roku następney osnowy: W powszechném zebraniu Rady Państwa w Departamencie Spraw Cywilnych i Duchownych rozpoznawane były dwa dokłady Rządzącego Senatu: ieden, Moskiewskich, a drugi St. Peterzburskich Departamentów, o przywróceniu Appellacyinyh i innych terminów przepuszczonych z powodu napaści nieprzyjaciela. — Rada Państwa w powszechném zebraniu stosownie do opinii Departamentu Spraw Cywilnych i Duchownych; przedstawienie Rządzącego Senatowi powszechnego zebrania St. Peterzburskich Departamentów, o

przywróceniu appellacyi do Rządzącego Senatu według prozb, które w prawnych terminach przyniesione być nie mogły dla zatrudnienia albo przecięcia biegu poczt, postanowiła utwierdzić. Co się zaś tyczy zastanowienia innych spraw z powodu wtargnienia nieprzyjaciela, uznała potrzebnym wprowadzić w działanie następujące środki: 1) w Guberniach zajętych przez nieprzyjaciela, skąd miejsca Sądownicze były wyprowadzone, całego tego czasu, dopóki nie ustanowi się w nich należyty porządek, i miejsca Sądowe nie zostaną odkryte, w appellacyach nikomu i w żadnej sprawie nie rachować w przepuszczeniu terminu. 2) Z powodu wexlow, skryptów pożyczki, i tym podobnych Obligów, również iak i zastaw, nie poczytywać nikomu za winę, jeżeli te akta nie mogłyby być w swoim czasie obławione albo protestowane. 3) Równym sposobem niepoczytywać za winę tym, kto nie mógł na terminie zrobić według Obligów wypłaty, albo według zastaw wykupna, a zatem i postanowionych, za nieuiszczenie, Rekambii, i tym podobnych kar pieniężnych, oprócz ukazanych procentów, niepozyskiwać. 4) Dłużników bankowych pod zastawą nieruchomego majątku leżącego w tych Guberniach, które były zajęte przez nieprzyjaciela, niepoddawać opłacie pen, albo kar pieniężnych za nie wniesienie należnych summ, albo procentów, od czasu iak miejsca sądownicze przed naszym nieprzyjaciela były z tych Gubernii wyprowadzone. 5) Aby zaś i po zaprowadzeniu w tych wszystkich Guberniach porządku wszyscy mający sprawy mogli się przygotować do potrzebnych rozporządzeń dla wypełnienia przepisów prawa tak względem appellacyi, iako też względem interesów długowych, dać im na to terminu 3 miesiące od dnia obławienia terazniejszej ustawy. — *Powtóre*: Uczynioną w Senacie sprawkę, że najpoddaniejszym докладem Rządzącego Senatu powszechnego zebrania St. Petersburgskich Departamentów, który był utwierdzony przez Radę Państwa, przedstawiono było co następuje: — Rządzący Senat w powszechnym zebraniu St. Petersburgskich Departamentów zważając, że od wtargnienia nieprzyjaciela w granice Rosyjskiego Cesarstwa bieg poczt w niektórych Guberniach, chociaż nie na długi czas był zupełnie przerwany, a z innych zatrudniony na ówczas dalszym, aniżeli zwyczajnie, traktem, i że dla tego nikt przepisanych ustawami prawa przenoszenia swej sprawy do Senatu drogą appellacyi tracić niepowinien, przekłada: mieszkańcom tych wszystkich Gubernii w ogólności, w których w wymienionym tylko przypadku, przepisany Naywyższym Ukazem 1762 roku dnia 30go Lipca na podanie do Senatu appellacyjnych skarg termin roczny przepuszczony został, dozwolić przysłać do Rządzącego Senatu takowe skargi, z przyłączeniem świadectwa miejscowej Zwierzchności w tych Guberniach, gdzie pocztu zupełnie przecięte były: od którego i do iakiego czasu nie można było stamtąd mieć związku ze Stolicami; a gdzie był zatrudniony i oddalony bieg pocztowy, w takich Guberniach od pocztowych Kantor: czy były i kiedy mianowicie przyjęte na Pocztę appellacyjne prozby, i kiedy wypłacone? Naznaczyszy dla przesłania takowych skarg do Rządzącego Senatu trzymiesięczny termin od czasu ogłoszenia im tego ustanowienia, z tém iednakże, że po przeznaczeniu tego terminu prozby przyjętymi nie będą, a przepuszczającym roczny termin do poddania appellacyi z własnego ich nieostrzeżenia się, odmawiać — I według Ukazu JEHO CESARSKIEGO MOSCI, Przykazali: o wypełnieniu wszystkiego co wyżej objaśniono, przepisać Ukazami wszystkim Gubernskim Rządom i innym sądowniczym miejscom, a dla wiadomości o tém dać znać podobnież PP. Ministrom, Kontrolerowi i Podskarbiemu Państwa, wojennym Gubernatorom zawiadującym częścią Cywilną, Gubernatorom Cywilnym i naczelnikom miast; do Najszyjszego zaś Rządzącego Synodu i we wszystkie Departamenta Rządzącego Se-

natu przesłać komunikacye. Dnia 11go Marca 1814 roku. (z *Gaz. Senackiej*)

JÉGO IMPERATORSKA MOSC Naymilszemu Rozkazał darować wolność powrócenia do Domów swoich wszystkim znajdującym się w wojennej niewoli Polskim Jenerałom, Sztab i Ober Oficerom, również też i niższej Rangi Żołnierzom. W skutek czego znajdujący się w Mieście Wilnie w wojennej niewoli z Polskich Wojskowych przez niniejsze Ogłoszenie uwiadamią się z tém, iżby raczyli natychmiast zgłosić się każdy osobiście, kto z kąd rodem, czy ma swój Dom, Majątek lub familią? i gdzie żyć czy sobie mieszkać, i czy chce zostać w tym kraju, lub do swojego powrócić? Równie też mają się zgłosić i ci, którzy tuteysi będąc w wojsku powrócili już, lub też przy reysteradzie Francuskiej zostawali tu, i czy w mieście Wilnie będą mieszkać, czyli też po innych miejscach? Zastrzegają się wszyscy ci Jchmość, którzy byli w wojsku, iż ktoby w skutek tego uwiadomienia nie zgłosił się, przeto powinien będzie przypisać własnej winie, gdyż takowego nadal spotkać może iakie zamitnienie, lub przeszkoda w wolnym jego przemieszkowaniu, bowiem i Gospodarze Domów obowiązani pod odpowiedzialnością nie utrzymywać w onych bez Biletów lub Paszportów podobnych osób. Datt. Aprila 24 dnia 1814 Roku.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Wiedeń dnia 23go Kwietnia n. s.

Gazeta Uprzywilejowana Wiedeńska, pod tytułem *Wiadomości Urzędowe z Paryża* pod dniem 16 Kwietnia, zawiera co następuje:

„J. C. K. Apost. Mość dnia 14go Kwietnia nocował w *Gros-bois*, a nazajutrz odprawił uroczysty wjazd do *Paryża* — Dnia 15go o godzinie 8 zrana J. C. Mość wyjechał z *Gros-bois*, i siadł na konia przy rogatkach *Charenton*, a wkrótce przez *Najjaśniejszego Cesarza Rosyjskiego*, *Króla Pruskiego*, na czele licznych Grona Jenerałów, tudzież przez Ministrów i Posłów, był powitany. Wjazd odbył się przez Ulicę *Charenton*, przez plac dawniejszy *Bastylii*, przez *Boulevard*, pomiędzy podwójnym rzędem stojących w paradzie wojsk, aż do placu *Ludwika XV*. Od początku *Boulevardu* stała w paradzie Gwardya Narodowa wraz z wojskami Sprzymierzonymi. J. K. W. Monsieur, Jenerałny Namiestnik Królestwa, otoczony Marszałkami i Jenerałami Francuskimi, powitał J. C. Mość przy rogatkach *Charenton*. Zgromadzenie ludu było niezwyčajne. Na placu *Ludwika XV* wszystkie wojska paradowały przed N. N. Monarchami; potem zaś J. C. Mość udał się do przygotowanego sobie domu *Xięcia Borghese*. J. K. W. Monsieur, przedstawił Monarsze wszystkich Marszałków. Monarchowie i Xiężęta iedli obiad, u J. C. Mości.

Wieczorem N. N. Monarchowie raczyli być na teatrze Wielkiej Opery. (Tu Gazeta opisuje obszernie radość, okrzyki, i uniesienia publiczności, gdy trzej Monarchowie, i Monsieur, ukazali się w przygotowanych sobie łóżach.)

Dzieje ludzkie nie wystawiają nic wyższego nad terazniejsze ziednoczenie Monarchów w *Paryżu*. Miasto, któremu groziły wszystkie klęski wojny, jest dziś przybytkiem pokoju. Wojska Sprzymierzone czynią wspólnie służbę bezpieczeństwa publicznego z Gwardya Narodową Paryską. Nieprzyjaciele zasad Rządu Napoleona, weszli Sprzymierzeni do Francyi, i iako tacy, stanęli pod murami *Paryża*. Zaledwo moc, która z niemi walczyła, obaloną została, odmienił się stan rzeczy, i bez traktatu, bez umowy wszystko stanęło na stopie pokoju. Ostateczne ułożenie tego aktu nie znajdzie już żadnej trudności. Ziednoczenie wszystkich Gabinetów w *Paryżu* ułatwia niezmiernie drogę, i oszczędza przewłoki. Codziennie Ministrowie Dworów Sprzymierzonych odbywają konferencye u X. Metternicha. Dla wszystkich armii

wyznaczono już linie demarkacyjne. Wkrótce podpisana będzie umowa poddania Sprzymierzonym wszystkich twierdz w krajach leżących za starymi granicami Francji, co otwiera drogę do nastąpić mającego przedugodnego traktatu pokoju z Francją.

Napoleon jest jeszcze w Fontainebleau, mając około siebie 400 ludzi dawnej swojej gwardji. Dnia 17go Kwietnia n. s. odjeżdża on na wyspę Elbę, w towarzystwie jednego Austriackiego, jednego Rosyjskiego, jednego Angielskiego i jednego Pruskiego Jenerała.

„C. Marya Ludwika jest jeszcze w Rambouillet, gdzie się udaie dnia dzisiejszego N. Cesarz Austriacki. Pani ta zabawi tam jeszcze dni kilka, gdzie Najjaśniejszy Cesarz Rosyjski i Król Pruski odwiedzić ją zechcą.”

Taż Gazeta pod dniem 24 Kwietnia n. s. pod tytułem *Wiadomości Urzędowe od Armii Włoskiej*, zawiera:

„Przysłany tu wczoraj Goniec od Feldmarszałka Bellegarda, przyniósł ważną wiadomość, że po wielkich wypadkach we Francji nastąpionych, Wice Król w takim się uyrzał położeniu, iż na wezwanie Feldmarszałka, zawarł z nim dnia 16go Kwietnia n. s. wojenną konwencyą, mocą której nastąpił rozejm, i niezwłoczne poddanie twierdz Wenecji, Legnago, Palmanuova i Osopo, tudzież warowane odesłanie do Francji wszystkich wojsk Francuskich znajdujących się we Włoszech. — Liczna artyllerya w tych twierdzach, i siła morską znajdującą się w portach Sprzymierzonym wydane zostaną.

Tym czasem Król Neapolitański d. 13go Kwietnia rozpoczął był wstępne działania, i mimo zaciętego oporu nieprzyjaciela przeszedł rzekę Taro: dalsze jednak kroki nieprzyjacielskie ku brzegom Padu, za odebraniem wiadomości od Feldmarszałka Bellegarda o zmienionych stosunkach, i zawartej z Wice-Królem konwencji, wstrzymane zostały.

Akta przystąpienia przysłane do Rządu Tymczasowego.

Panie Prezydencie Senatu! mam zaszczyt przesyłać oświadczenie mojego przystąpienia. Proszę go udzielić Senatowi. Jestem &c. *Alexander (Berthier.)*

Naczelnik Głównego Sztabu.

Fontainebleau 11 Kwiet. 1814.

Senatorowie! armia do posłuszeństwa obowiązana, nie powinna roztrząsać: oświadcza ona swoje przystąpienie, jak skoro powinność, tego jej dozwoliła. Wierna swojej przysiędze, będzie wierna Władcy, którego naród Francuski na tron jego przodków powołuje.

Przystępuję moiemi i mego głównego Sztabu imieniem do aktów Senatu i Rządu Tymczasowego. — Fontainebleau 11. Kwietnia 1814.

Xże Wice Connetable
Alexander. (Berthier)

(Oestr. Beob.) Naczelnik Główn. Sztabu.

(Dalej też Gazeta mieści z Monitora podobne przystąpienia, Ministra wojny, Xięcia Feltre (Clarke) Jenerała Hrabiego Segur, Senators Fouché Xięcia Otranto, (który już przybył do Paryża) i Marszałka Xięcia Conegliano, Jener. Inspektora Zandarmeryi, z podpisem wszystkich Oficerów oddziału będącego pod jego rozkazami.

Dnia 13 wieczorem o godz. 8 Monsieur przyymował Senat i Ciało Prawodawcze. — Senat był przedstawiony przez Prezydenta swego Xięcia Beneventu, który miał następną mowę:

„Monseigneur! Senat składa W. K. W. hołd swojej pełnej uszanowania podległości — Pragnął on powrotu twojego Wysokiego Domu na tron Francji. Terazniejszością i przeszłością nauczony żąda on z całym narodem, aby powaga Królewska była ugruntowana na rozsądnym rozdzieleniu Władzy, i na swo-

bodzie ludu, bo te są jedyne zaręczenia pomysłności Towarzystw ludzkich.

„Senat przekonany, że zasady nowej Konstytucji W. K. Wysokość masz wyryte w sercu swoim; ofiarując mi, mocą wyroku, który mam honor złożyć, dostojność Jenerałego Namieśnika Królestwa, aż do przybycia Króla, Brata W. K. Wysokości. Okazana tym sposobem z naszej strony ufność, jest najlepszym uczczeniem tej starodawnej szlachetności, którą W. K. W. od swoich przodków dziedzicysz. &c. &c.

Oto jest wyrok w tym względzie Senatu.

Wyjątek z Protokółu Senatu d. 14 Kwiet. 1814.

Senat rozważywszy projekt Rządu tymczasowego; — po wysłuchaniu osobnej Kommissji z 7miu członków złożonej; — stanowi co następuje:

„Senat ofiarując Rząd tymczasowy Francji J. K. Wysokości Hrabemu Artezyi, z tytułem Jenerałego Namieśnika Królestwa, aż do tej pory, kiedy Ludwik Stanisław Xawery, na tron Francuski powołany, za swym przybyciem przyymie zasady tej Konstytucji. — Senat postanawia, iż wyrok niniejszy, tyczący się Rządu tymczasowego Francji, dziś w wieczor przez cały Senat J. K. Wysokości Hrabemu Artezyi oddany będzie.

(podpisy) Xiąże Beneventu Prezydent.

Sekretarze:

Hrabia Valence.

Hrabia Pastoret.

J. K. Wysokość odpowiedział:

„Senatorowie! Rozważałem akt Konstytucji, który Króla, Brata mojego, do tronu powołuje. Nie mam ja od niego zlecenia względem przyjęcia tej Konstytucji, ale znając jego uczucia i sposób myślenia, mogę bez obawy imieniem jego zaręczyć, iż on zasady tej Konstytucji za zbawienne uzna. — Król Jmć oświadczając, iż terazniejszy kształt rządu w swojej pierwiastkowej mocy utrzyma, nie mógł tém samém nie uznać, iż władza Monarchiczna, przez dwie z reprezentantów narodowych złożone Izby, w równowagę wprawiona być powinna. Temi dwoma Izbami jest Senat, i Deputowani z Departamentów. Nie mógł także nie uczuć, że podatki nie mogą być układane, tylko za jednomyślnym zezwoleniem Reprezentantów ludu, że powszechna i indywidualna swoboda powinna być zaręczona, wolność druku szanowana, wolność sumienia ubezpieczona; własność nienaruszenie utrzymana, odpowiedzialność Ministrow pod dozorem reprezentantów ludu, którzy ich oskarżyć mogą, Sądownictwo niepodległe, urzędy jego dożywotnie, i że nikt przez niewłaściwego sobie Sędziego sądzonym być nie może, dług Stanu gwarantowany, stopnie wojskowe, znaki honoru i pensye upewnione, dawne i terazniejsze Szlachectwo utwierdzone, ozdoby Legii honorowej z dekoracją przez Króla oznaczyć się mającą utrzymane, każdy Francuz do osiągnięcia wszystkich cywilnych i wojskowych godności upoważniony, nikt nie odpowiedzialny za swoje dawniejsze opinie i kroki, i że nakoniec alienacje dóbr narodowych, za nieodzowne uważane być powinny. „

„Dziękuję wam imieniem Króla Brata mego za tę czulą przychylność, z jaką oczekujecie powrotu waszego prawego Króla, i za to, żeście przez swoje starania zaręczyli szczęście Francji, dla której Król i cała jego Familia krew i życie przynieść gotowa w ofierze. Oby odtąd jedno tylko uczucie napełniało serca nasze — Zapomniemy o przeszłości, i składamy od tej pory jeden naród braci. Przez czas, w którym władzę w moich rękach mam piastować, czas, który zapewne bardzo krótkim będzie, wszystkie moje siły i starania poświęcone będą szczęściu Francji.”

Po Senacie Członkowie Ciała Prawodawczego otrzymały audyencyą, i Wiceprezydent *Faulcon* miał rzecz następną:

„Monseigneur: Długie pasmo naszych nieszczęść

doszło nakoniec do swojego kresu: powracają na tron Francyi Potomkowie *Henryka*, którego lud Francuski z chlubą i miłością swoim nazywa — Członkowie Ciała Prawodawczego mają sobie za zaszczyt, iż mogą być w obliczu W. K. Wysokości tłumaczami uczuć i nadziei narodu — Głębokie rany oyczyzny nie mogą być zagojone, tylko przez jedność woli i postępku — Żadne odtąd rozróżnienia, rzekł *Xiaże*, przy pierwszym swoim do tej stolicy wejściu. Te piękne słowa były godne W. K. Wysokości, i odbiły się w sercach wszystkich Francuzów — Na tę mowę odpowiadając *Xiaże*, wyraził jaką czułą radość znajdując się w pośrodku reprezentantów ludu. „Wszyscy jesteśmy Francuzi, rzekł, wszyscy jesteśmy bracia. Wkrótce Król przybędzie na nasze łono — Całe jego szczęście, jest widzieć uszczęśliwioną Francją. Nie myślimy o niczym odtąd, tylko o przyszłości. Winszuję wam, Panowie Członkowie Ciała Prawodawczego, tej szlachetnej odwagi, którą w momencie największego niebezpieczeństwa umieście stawić naprzeciwko tyranii. Nakoniec, znowu tu wszyscy jesteśmy Francuzi.” Tu nastąpiły okrzyki radośne, i audyencya zakończona została.

Ustawa Rządu Tymczasowego.

I. Rząd Tymczasowy zważając, jak wiele na tym zależy, aby klęskom wojennym jak najprędzej koniec położyć i uniknąć straszliwych skutków, które za sobą pociągnęły, stanowi co następuje:

1. Wszyscy jeńcy wojenni przytrzymani na ziemi Francuskiej mają być natychmiast Mocarstwom swoim *respective* wydani.

2. O tém środku mają być zawiadomieni Pelnomocnicy Mocarstw, z wezwaniem, aby dla Francyi ze swojej strony też samo zaręczyli.

3. Tymczasowi Kommissarze, Departamentu wojny, Marynarki i Spraw zewnętrznych, są obowiązani do wypełnienia niniejszej ustawy. — Paryż 13go Kwietnia. Podpisano *Xiaże Benewentu*

Sekretarz Rządu Tymczasowego
Dupont de Nemours.

II. Rząd Tymczasowy na przedstawienie Kommissarza Departamentu wojny zważając jak wiele na tém zależy, aby mnóstwo ludzi od rolnictwa, handlu i kunsztów oderwanych, znowu tym zatrudnieniom powrócić, i że wydawanie abszytów może być środkiem równie sprawiedliwym, jak użytecznym, stanowi.

Art. 1. We wszystkich korpusach armii mają być wydawane abszyty, tak jednak, aby ich liczba w piechocie nie przewyższała części dziesiątej, w kawalerii zaś, artylleryi i Inżynieryi części piątej.

2. Ci, którzy bez prawnego upoważnienia opuszczają swoje korpusy albo się nie stawiają na wyznaczony sobie termin, w wydanych abszytach żadnej części mieć nie mogą, owszem przedsięwzięte zostaną najsurowsze środki aby ich do chorągwi powrócić.

3. Kommissarz Departamentu wojny jest obowiązany do wypełnienia niniejszego wyroku. (data i podpisy jak wyżej.)

Nadto Rząd tymczasowy postanowił, aby nakazane przez Rząd przeszły nadzwyczajne roboty około obwarowania twierdz wstrzymane były: Wielu też osobom, a osobliwie Duchownym, przytrzymanym w więzieniach Stanu po różnych miejscach Francyi, wolność natychmiast powrócić nakazano.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Baron *Malouet* Kommissarz w Departamencie Marynarki od Komendanta w Boulogne otrzymał wiadomość, iż dnia 11go Kapitan okrętu Angielskiego *J. Ross*, doniósł urzędowie, iż nazajutrz miał do tego portu przybyć *Ludwik Stanisław Xawery*, i że na prozbę tego Monarchy *Xiaże Regent* uwolnił wszystkich jeńców wojennych Francuskich znajdujących się w Anglii.

— Senator *Cambaceres*, *Xiaże Arcykanclerz*, znaj-

dował się na sessyi Senatu dnia 14go Kwietnia.

— PP. *Champagny*, wielki Mistrz Ceremonii *Segur*, *Mollien*, *Molé*, *Montalivet* przybyli z *Blois do Paryża*: *Savary*, *Xie Rovigo* także tam przybył.

— Jenerał *Durutte*, komendant twierdzy *Metz*, zawarł z Jenerałem Rossyjskim *Józefowiczem* umowę, mocą której załoga twierdzy *Metz* uznaie Rząd Tymczasowy ustanowiony w *Paryżu*, i bramy swoje otwiera wojskom Sprzymierzonym.

— *Xiaże Następcy tronu Szwedzkiego* w nocy z 12 na 13 przybył do *Paryża*, i dnia 13go o 4tej po południu udał się do Pałacu *Thulleries* dla oddania wizyty Bratu Królewskiemu, *Monsieur*, który mu tegoż dnia w wieczor wizytę oddał. *Xiaże Szwedzki* mieszka w pałacu należącym do jego Małżonki w *Paryżu*.

— Na drodze do *Orleanu* i *Blois* przeięto 44 milionów w gotowiznie, które na rozkaz *Bonapartego* z *Paryża* wywiezione zostały — Odzyskano także wiele kleynotów i srebrnych naczyń należących koronie.

— Donoszą z *Rzymu* pod dniem 7mym Kwietnia, że Ojciec Święty znajdował się w ówczas w *Imola*, gdzie postanowił sobie przepędzić Wielki tydzień. Wiele osob należących do dworu Papieskiego odjechało z *Rzymu* do *Imola*.

— Potwierdza się, że *Antwerpia* wkrótce Sprzymierzonym otworzy swoje bramy. Wszelkie związki, tak z tém miastem, jakoteż z twierdzą *Lille* przywrócone zostały. Jenerał *Maison* otrzymał rozkaz od nowego Ministra wojny wstrzymania wszelkich kroków nieprzyjacielskich.

— Goniec, który Komendantom twierdz *Hamburga* i *Magdeburga* powoził rozkazy do poddania tych miejsc wojskom Sprzymierzonym dnia 12 Kwietnia przejeżdżał przez *Kolonję*.

— Podług Urzędowej wiadomości twierdza *Pfalzburg* poddała się wojskom Sprzymierzonym. Załoga wykonała przysięgę wierności *Ludwikowi XVIII*. część wojsk Sprzymierzonych weszła do twierdzy, i wraz z załogą służbę wojskową odbywa.

(z *Gaz. Wiedeń.*)

— Dnia 2go Marca w *Amsterdamie* zgromadziły się wezwane przez Panującego *Xięcia Niderlandów Stany*. (Notables). Zgromadzenie to zagał *Xiaże* mową, w której podając do roztrząśnienia i przyięcia Stanom zasady nowej Konstytucyi, zaręczył uroczście Narod, iż jedynem życzeniem jego serca jest i będzie pomyślność tego ludu, który, skruszywszy jarzmo niewoli, powołał go do sprawowania Najwyższej władzy. — Potem Pan *Maanen* wyłożywszy w ogólności treść nowej Konstytucyi oddał ją Prezydentowi Zgromadzenia Panu *Nagell v. Ampf.* Prezydent zajął głos, i w tklivey mowie wyraził *Xiażęciu* wdzięczność i przywiązanie całego ku niemu Narodu; Po skończoney tej mowie *Xiaże* wraz ze swoją Małżonką i z całą swoją Familją opuścił Zgromadzenie. — Pomiędzy 600 członkami tego Zgromadzenia, 25ciu tylko żądało niejakich odmian w Konstytucyi, która nakoniec jednomyślnie przyięta, i jej akt podpisany, ogłoszony już został przez panującego *Xiażęcia*, jako Kardynałne prawo Stanu. Nazajutrz *Xiaże* przybywszy znowu do Zgromadzenia wykonał przepisana przysięgę, i całe Zgromadzenie udało się do Kościoła dla złożenia dzięków Najwyższemu. Wieczorem tegoż dnia *Xiaże* z całą familją powrócił do *Hagi*.

— W *Berlinie* dnia 26go Kwiet. Urzędową odebrano wiadomość, iż Gubernator Francuski *Magdeburga* uznał nowy Rząd swojego narodu, i ogłosił wojsku złożenie *Bonapartego* z tronu. — Odtąd bramy twierdzy zostały otworzone, cofnęły się do swoich stanowisk przedpocztę stron obudwoch, wojska oblegające zajął obszernejsze kwatery i mianowani zostali z obu stron Kommissarze do poddania i odebrania twierdzy.

Donoszą z *Paryża* dnia 13go Kwiet: n. s. że na

proźbę Hrabiego Artezyi Najjaśniejszy Cesarz Alexander zajął mieszkanie w Pałacu Bourbon. Tegoż dnia ten Monarcha oddał wizytę Xiążęciu w Pałacu Thuilleries. Przybył on tam bez żadnej świty i okazałości, i bawił przez trzy kwadranse, u Xiążęcia.

Wieczorem tegoż dnia Deputacya Instytutu miała audyencyą u Najjaśniejszego Cesarza Alexandra. Składała się ona z Prezydenta, Sekretarzów czterech oddziałów, i z wielu szczególnych członków. Pan Lacretelle miał mowę, na którą Jego Cesarska Mość odpowiadając łaskawie, wyraził, że szacował zawsze prace Francuzów we względzie postępu nauk i sztuk pięknych, że nieszczęście tego kraju nie przypisuje bynajmniej klasie jego uczonych, i że się cieszy z powróconej im wolności myślenia. „Bydź użytecznym rodowi ludzkiemu, rzekł ten Wielki Monarcha, jest moim jedynym szczęściem i pragnieniem. Ten tylko zamiar zaprowadził mnie do Francyi.”

— Z Synów Hrabiego Artezyi, najstarszy Xiąże Angouleme, który był przy armii Wellingtona, znajduje się teraz w Angouleme; 2gi Xiąże Berry, który dotąd bawił na wyspie Jersey, popłynął do Bordeaux. — Do całej rodziny Burbonów, brakuje tylko teraz Xięcia Orleanskiego, który ożeniwszy się z jedną Xiężniczką Neapolitańską, miał z niej dwóch synów i odtąd przebywał w Sycylii.

— Jenerał Angielski Stewart z wezwaniem od Rządu Tymczasowego Francuskiego i z oświadczeniem Mocarstw Sprzymierzonych, wyjechał z Paryża do armii Wellingtona i Marszałka Soult.

— Aż do dnia 9go Kwiet. Bonaparte za pomocą przedsięwziętych środków, nie dopuszczał, aby, pomiędzy szczupłą resztą jego stronników w Fontainebleau, rozeszły się prawdziwe nowiny o tych wszystkich odmianach, jakie nastąpiły w Paryżu. Lecz nakoniec tajemnica nie mogła się dłużej utrzymać. Wojska Sprzymierzone coraz bliżej podstępowały, i nakoniec samo miasto otoczone było przez trzy tysiące kozaków, którzy dniem i nocą pilną straż trzymali. Po podpisaniu abdykacyi, Bonaparte miał mieć ataki słabosci, które dawniej podlegał, to jest epileptycznych spazmów, dla czego nakazano mu kąpiele i zachowanie się w łóżku. Te cierpienia ciała zdawały się także działać na jego umysł: wyrzekł na przeznaczone sobie mieszkanie na wyspie Elbie, jakby ta przez swoją szczupłość nie była czem innem, tylko więzieniem Stanu. Niekiedy życzył sobie, aby mógł mieć schronienie w Anglii. — Słychać, że Jen. Bertrand, Lefevre-Denouettes i Ornano, tudzież Pułkownik Mallet mają mu towarzyszyć na wyspie Elbie. Mameluk jego Rustan, Francuz rodem, wzbrowił się iść za swoim Panem. Mówią także, że Józef i Hieronim, jego Bracia, udadzą się do Ameryki, a a Ludwik do Szwajcaryi. Matka Bonapartego i Wuj Kardynał Fesch chcą prosić Papieża, aby im wolno było przebywać w Rzymie. — Gazety Francuskie donoszą, że Bonaparte ma być zaprowadzony do St. Tropez, w Prowancyi, a z tamtejszego portu przewieziony okrętem na wyspę Elbę.

— Donoszą z Londynu pod dniem 8 Kwietnia, że w porcie Depford stoją już gotowe okręty dla przewiezienia Ludwika XVIII. i jego świty do Francyi. Xiąże Klarencyi, Wielki Admirał W. Brytanii, otrzymał rozkaz Flagę swoją na jednym z tych okrętów zawiesić, przy której także Francuska powiewać będzie. — Ludwik XVIII. miał być nieco chory na podagrę, spodziewano się jednak prędkiego polepszenia jego zdrowia.

— Stany Hiszpańskie otrzymały list od Króla Ferdynanda dnia 10 Marca z Valencey datowany; Król w tém piśmie dziękuje im za wszystkie przedsięwzięte środki dla dobra oyczyzny, i donosi, że dnia 13 Marca wyjedzie z Valencey i uda się w drogę do

Katalonii: w ręście przyrzeka, że co się tycze przywrócenia Stanów Cortes, to, jako się zgadza z jego mniemaniem i wolą, w każdym czasie za dobre od niego poczytanem będzie. (z Gaz. Berl.)

Obiawienie

Rząd Obwodowy Białostocki podaje do powszechnej wiadomości, że za niezwrócenie na wyznaczony Najwyższemu Manifestem dnia 12go Decembra 1812 roku dwóch miesięczny termin, niektórych tutejszego Obwodu obywateli, znajdujących się tutaj w Obwodzie majątki ich, które na fundamencie tegoż Manifestu skonfiskowane na Skarb, w skutek prawideł dla rozrządzenia onemi ustanowionych, oddają się Obwodowym Rządem na tychże samych kondycjach, jak i Skarbowe, w trzech letnią arędę — z 1 Junii b. r. do tegoż dnia i miesiąca 1817 roku — Mający ochotę wziąć takowe majątki w arędę, raczą iawić się do Rządu tutejszego z należytymi i dostatecznymi dla bezpieczeństwa Skarbu porękami czyli kaucjami dla targów, w terminach, pierwszym 2go drugim 9go trzecim i ostatnim 15go dnia następującego miesiąca Maja. — Jakże mianowicie z liczby konfiskowanych Dóbr, oddają się w arędę majątki, załącza się przy tym wiadomość. Białystok, dnia 16go Aprila 1814 roku.

Sowietnik Wrubek.

w Obowiązku Sekretarza Kardynałowski.

Wiadomość

o Majątkach odebranych za Konfiskacyą na Skarb, za nieprzybycie na naznaczony Najwyższym Manifestem termin właścicieli ich, które naznaczone zostały dla oddania z publicznej Licytacyi w arędę.

Nazwisko Majątków lub Folwarków.	Ilość należności do tych Folwarków.		Roczny dochód z każdego srebr.			
	Wsiów.	Dymów.	Mięsiejczy pól dusz.	Ruble.	Kopiejki.	
<i>w Białostockim Powiecie</i>						
Folwark Gura Juchnowiec	1	29	70	255	70 $\frac{3}{4}$	
— Juchnowiec	1	10	25	355	76 $\frac{1}{4}$	
— Wulka	2	19	49	474	38 $\frac{1}{2}$	
— Turośl Dolna	2	19	65	426	5 $\frac{1}{2}$	
— Gelczyn	2	17	23	218	34 $\frac{1}{2}$	
<i>w Sokolskim Powiecie.</i>						
Hrabstwo Sidrzeńskie z miasteczkiem Sidrą	10	346	976	7,447	47	

w Obowiązku Sekretarza Kardynałowski.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

2 Od Mińskiego Głównego Sądu 2go Departamentu czyni się wiadomo, ażeby dla podpisania sporządzonego Extraktu w Apellacyney Sprawie Wileńskich Woyskowiczów Leona brata, i Alexandry siostry Horainow, a równie byłey Litewskiej Skarbowey Kommissyi Regentów Józefa i Teressy z Horainow Stańskich, z PP. Unichowskiemi, Daszkiewiczami, Kowierskimi, Adamem i Joachimem Wołodkowiczami, Ancutami, Obuchowiczami, Korsakami, Kolkowskimi, woysk Francuskich Jenerałem Janem Wołodkowiczem, Potockimi, Rossieńskimi i innemi, względem pozostałego po Woyskich Wileńskich Alexandrze i Konstancyi z Wołodkowiczów Horainach spadku, jako Sukcessorowie zmarłego Horaina, tak równie i inne należące do tej sprawy strony, nieodmiennie w ciągu sześciomiesięcznego terminu, licząc ten od pierwszego wydrukowania w Gazetach, dla uczynienia wyżej rzeczzonego pod Extraktem podpisu ręki, sami osobiście albo przez swoich umocowanych stawili się w tym Departamencie. — Po upłynieniu zaś takowego terminu, Departament postą-

pi stosownie do wydanych na taki przypadek Ukazów. Dnia 11go Kwietnia 1814 roku.

Sekretarz Grzegorz Borodicz.

1 Na dniu 20 Augusta teraźni: 1814 roku przeznaczony jest Zjazd ostateczny Exdywizorski do Maiątku Aukštolek w Peie Upit: położonego — Gdzie domierzy się prawna satysfakcja Kredytorom zeszlých Antoniego Oyca, Dominika Syna Staniewiczów — przy zapisaniu ammissyi pretensyi nie objawionych, uwiadamia —

Adam Jasieński Regent Ziem: Upit: i Exdywiz:

1 Po Dekretach Remissyynym Ziem: Upit: i pierw-wo Zjazdowym Exdywizorskim w terminie 1 Augusta w Roku 1814 Zjazd ostateczny Sądu Exdywizor: do maiątku Użubola w Peie Upit: leżącego, W. JP. Justyny Krauzowej Rotm: uskuteczniomym zostanie. W ówczas mają się objawić pretensye za Obligami WW. Krauzow stosujące się, które Sąd rozpozna — Nie objawionych zaś ammissyą zapisze, uwiadamia —

Adam Jasieński Regent Ziem: Upit: i Exdywiz:

2 Na skutek Dekretu Remissyynego Sądu Gł: 2go Departamentu Gubernii Lit: Grodzieńskiej — Roku 1814 Miesiąca Februari 25go dnia między W. JP. Józefem Danieyką byłym Kommissarzem Cywilno - Woyskowym Pttu Nowogr: jednym, a jego Wierzycielami i Pretensorami z drugiej strony zapadłego — Sąd Taxy i Exdywizyi maiątkow wspomnionego W. Danieyki przeznaczającego — Sąd tenże Taxatorski, z osób niżej podpisanych złożony, do maiętności Basina, w Powiecie Nowogródzkim, leżącej, w terminie przez powyższy Dekret oznaczonym, zjechałszy, pomiar pomienionej maiętności Basina w Nowogródzkim, a Folwarków Zapola i Meluzyna czyli Pucielowce zwanych w Lidskim Powiecie leżących, udeterminował, komportacyą papierow nawzajem między stronami na dzień 15 Maja Roku idącego 1814 z przeznaczeniem ich persytencyi do dnia 31 Julii, oraz Akta Inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi postanowił, a czynność swoią ku ostatecznemu rozwiązaniu rzeczy i zebraniu się Sądu na dzień 20 Augusta Roku tegoż odłożył. Zeby więc strony do pomienionego W. Józefa Danieyki i jego maiątkow, jakiegokolwiek bądź mogące się stosować pretensye na dopiero wzmieniony termin, do miejsca Exdywizorskiej Jurydykcyi, to jest do maiętności Basina przybywali, i z papierami sobie służącymi popisywali się, obowiązując, i że stosownie do Dekretu Sądu Głgo, kto do pomienionej Exdywizyi nie przyjdzie, tracić swoje pretensorstwo będzie, ostrzega, i tę awizacyą potrzykrotnie do Gazet podać determinuje. Działo się w Basinie 1814 Aprila 17 dnia.

Michał Kuciewicz Exdywizor Prezydujący.

Ludwik Andrzejkowicz Exdywizor.

Leonard Dowgierd Exdywizor.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Sądu Głównego 2go Departamentu Grodzień. na podział maiątku JW. Józefa Bułharyna Marszałka Powiatu Prużańskiego naznaczony na dniu 3m Marca 1814 roku w maiętności Czachew Powiecie Prużańskim Gubernii Grodzieńskiej położonej czynność sobie poruczoną rozpoczął, komportacyą na JW. Marszałku Bułharynie iak również na Kredytorach i Pretensorach na dzień 18 Octobra 1814 roku do Kancelaryi Ziemskiej Powiatu Prużańskiego przeznaczył, i termin powtórnego zjazdu do dnia 31go Octobra tegoż roku odłożył, w którym to terminie, że ostatecznie czynność swoią ukończy, a dla niestawiających i z pretensyami nieprzychodzących Kredytorów amissyą zapisaną zostanie tenże Sąd Exdywizorski przez Gazetę uwiadamia. Datt w Czachew 1814 roku miesiąca Marca 5go dnia.

Wincenty Trębicki Prezydent Sądu Granicz Prużań. i Prezydujący Exdywizor.

Felix Rószczyr Chorąży Powiatu Kobryńskiego i Exdywizor.

Ignacy Kołłupayło Prezydent Ziemski. Wski i Exdywizor.

O S W I A D C Z E N I E.

2 Excerpt Oświadczenia z Protokołu Potocznego Ziem: Powiatu Wileń: poniżej w dacie wyrażającej się zapisanego, et eorundem pod pieczęcią Urzędową Ziem: tegoż Pttu Wileń: jest wydan.

Roku tysiąc osmset czterdnastego miesiąca Apryla dwódziestego drugiego dnia,

Przed Aktami Ziem: Pttu Wileń: stawiając osobiście W. JP. Jan Paszkiewicz oświadczenie niżej wyrażające się do protokołu wpisać podał w następnych wyrazach: Niżej podpisany w imieniu W. JP. Piotra Zawadzkiego Podśędka Ziem: Pttu Ihumieńskiego, przez zapisanie oświadczenie w Aktach Ziem: Pttu Wileń. ma honor za-wiadamiać, że W. JP. Tadeusz Graff Nowomieyski Podśędek byłý Ziem: Ihumieński, Folwark swój Pereszew w Ihumieńskim Pttcie Gubernii Minskiej położony, prawami zastawnymi w Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt dziewięć Marca dziewięćdnego dnia, zeszlému Franciszkowi Osztorpowi Półkownikowi Oycowi i tysiąc osmset jedynastego Leonowi Osztorpowi Marszałkowi Ihumieńskiemu Synowi w summie siedm tysięcy czerwonych złotych w skutek poprzednich praw i konwikcyow przeprowadzonych zawiodł, jakowej summy na folwarku Pereszewie opartej W. Podśędek Zawadzki będąc dzisiaj Aktorem, kiedy znajduje, że Folwark ten oddany w zastaw nie jest wystarczającym procentowi, oraz zakładając wszelkie podatki za takowy maiątek, szukać zwrotu onych przymuszonym zostanie na dalszym maiątku W. Nowomieyskiego, aby więc W. Nowomieyski mający przy sobie tytuł dziedzictwa i papiery juris et he-

reditatys folwarku Pereszew, mieszkając w Wileńskiej Gubernii nie obciążał onego i nie czynił żadnych układów pomimo aktualnego dzisiejszego zastawnego posesora, oraz dalszych swych maiątków do ewikcyi Podśędka Zawadzkiego należących nie zawodził, tym oświadczeniem zastrzega, czyniący zaś układy jakowekolwiek z Wielmożnym Nowomieyskim, mogą przynieść dla siebie stratę — U tego Oświadczenia podpisanoszącego temi się wyraża słowy:

Jan Paszkiewicz.

N. 192.

A W I Z A C Y A

1 Po zmarłym w Mieście Wilnie Pietrze Dunalskim pozostały maiątek, to jest: Dworek pod Nrem 772 sytuowany, i rozmaita ruchomość, na skutek komunikacyi Pollicyi Mieyskiej Wileńskiej delegowanego, Inwentarzem opisany został; z którego, Dom pomieniony dla nienaydowania się Sukcessorów, do przybycia onych tymczasowie w Administracyą Urzędową poruczony; a ruchomość izby korupcyi niepodpadała, na wyprzedaż przez Publiczną Licytacyą przeznaczoną została — Do iakowego aktu Licytacyi ruchomego maiątku na rozpoczęcie onego w Ratuszu Wileńskim, Magistrat dzień iedynasty miesiąca Maja teraźniejszego 1814 roku naznaczył, i o takowej odchodzić maiącej Licytacyi, iako też dla wiadomości bydz mogących Sukcessorów zmarłego Dunalskiego, aby się iawili niezwłocznie z dowodami dla osiągnięcia po zmarłym Dunalskim maiątku, do Magistratu; wydać Publikatę przez Gazetę Kurjera Litewskiego postanowił — W iakowym celu ninieysza awizacya po trzykroć w Gazecie Kurjera Litewskiego zamieszcza się — Dnia 25go Aprila 1814 roku.

Szymon Giec Bur. M. W.

Regent Marcin Pozlewicz.

O G Ł O S Z E N I A

1 Niżej piszący się w imieniu moim i w imieniu familii bliskiej należący do sukcesyi po zeszlým Marcynie Bełdowskim zmarłym w Roku przeszłym w domie JW Komara Pułkownika ogłasza co następuje: Gdy w celu przyięcia oney zjechałem, na to miejsce, znalazłszy zaprzeczenie, iż bez ewikcyi na ziemny maiątek wniesiony, nie mogę takowej sukcesyi poięgać, celem więc ubezpieczenia, mających mnie powracać takową należność, ogłaszam, iż jeśli by kto, prócz mnie i moiej bliskiej familii miał jakie do tego pretensorstwo, aby w ciągu półrocznym iawili się do Nowogródka i świadectwo w Aktach tamecznych, dowodow swoich złożyli.

Podpisuję się: Józef Bełdowski.

1 Marcianna Kornalewska Skarbnikowa Parnawska, mieszkając przez długi czas w Powiecie Borysowskim Gubernii Minskiej w miasteczku Dokszycach, miesiąca 9bra 22go dnia roku 1813 umarła bez Dyspozycyi, zostawiając szczupły w ruchomości maiątek i długi różnym Osobom, przeto obwieszczaia się przez Gazetę Sukcessorowie, aby w trzech miesiącach raczyli przybydz do Dokszyc, dla odebrania tey ruchomości, i zaspokoienia iey długow — Inaczey po upłynionym tym terminie, przez Publiczną Licytacyą na satysfakcyą dłużników takowa ruchomość zostanie oddaną.

X. Maciej Rodowicz Altarzysta Do kszczyki.

Ludzie zbiegli

1 Paweł Siergiel furman, i Onufry Lickiewicz, również służbę furmańską i pokojową znaiący, oba poddani Probstwa Kroszyńskiego, w nocy z dnia 5 na 6 miesiąca Kwietnia, wiele szkody i kradzieży popelnivszy, zbiegli — Pierwszy ma lat dwadzieście kilka, twarzy gładkiej, białey i pełney, oczu błękitnych, włosów błęd strzyżonych, nosa miernego, urody niemalej, arszynow dwa, wierszkow pięć bydz mogący — Na nim płaszcz i surdat nowe sukna ordynaryynego szaraczkowego, fabryki kraiovey — Raytuzy takoz sukienne, szaraczkowe samodziłowe, u spodu skórka czarną okładane, z guzikami mosiężnemi — Czapka sukna ciemnego, z barankiem wąz-kim czarnym i aksamitką czarną — Kamizelka czerwona — Spancer szaraczkowy sukna ordynaryynego, pas farmański skórzany czarny szeroki z kieszeniami, lamówka z szarej falendrowey skóry, oszywany nowy — Drugi podobnie dwadzieście kilka lat mieć mogący, na prawe oko zupełnie ślepy — Na nim surdat jeden szaraczkowy, drugi piaszczysty, oba wytarte — Kamizelka sukna szaraczkowego dobra, spodnie płocienne szerokie, kapelusz czarny — Gdyby więc tacy złoczyńce i hultaie, nigdzie nie zyskiwali wiary i nie mieli przytulku, ale gdziebykolwiek postrzeżeni, wszędzie byli przytrzymani, i do właściciela zwróceni do Kroszyna o mil siedm położonego od Powiatowego miasta Nowogródka w Gubernii Grodzieńskiej.

X. Magnuszewski Prob: Kroszyn: